KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 29.8.2006
KOM(2006) 468 v konečnom znení

2006/0158 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o európskom príkaze na dohľad v predsúdnom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie

{SEC(2006)1079}
{SEC(2006)1080}

(predložený Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. Kontext návrhu

Dôvody a ciele návrhu

Jedným z najdôležitejších cieľov Európskej únie je jej rozvoj ako priestoru slobody, bezpe čnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb.

Podľa Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a všeobecných právnych princípov je väzba považovaná za opatrenie výnimočnej povahy a pokiaľ je to mo žné, mali by sa čo najviac využívať opatrenia neväzobného dohľadu.

V súčasnosti je situácia taká, že občania EÚ, ktorí nemajú bydlisko na území členského štátu, v ktorom sú podozriví zo spáchania trestného činu, sú niekedy – najmä v dôsledku nedostato čných spoločenských väzieb alebo rizika úteku – držaní vo väzbe alebo sú im v zahraničí ulo žené dlhodobé opatrenia neväzobného dohľadu. Osoba, ktorá má bydlisko na území štátu, v ktorom je podozrivá zo spáchania trestného činu, by v podobnej situácii mohla mať osoh z miernejšieho donucovacieho opatrenia dohľadu, v rámci ktorého by mala napríklad povinnosť hlásiť sa policajnému orgánu alebo by jej bol uložený zákaz cestovania.

Ak podozrivý nie je rezidentom, zvyčajne bude v zraniteľnejšom postavení ako osoba, ktorá má v danom štáte bydlisko. Okrem rizika straty kontaktu s rodinou a priateľmi existuje aj riziko, že osoba, ktorá nie je rezidentom, by mohla prísť o svoje zamestnanie, keďže donucovacie opatrenie (napr. zákaz cestovania), ktoré uloží justičný orgán štátu, v ktorom sa vedie konanie, by jej zabránil vrátiť sa do štátu obvyklého pobytu. Vo všeobecnosti možno povedať, že existuje jasné riziko nerovného zaobchádzania s dvoma kategóriami, ktoré možno tiež považovať za prekážku voľného pohybu osôb v Únii.

Nejde len o náklady, ktoré vznikajú podozrivému. Väzba výrazným spôsobom ovplyvňuje aj náklady dotknutých štátnych orgánov. Okrem toho, neprimerané alebo nadbytočné využívanie inštitútu väzby a jej dĺžka prispievajú k preplneniu väzníc, čo má za následok ďalšie zhor šovanie väzenského systému v celej Európe a zároveň to závažne oslabuje snahy o zlepšenie podmienok väzby.

Problém spočíva v tom, že alternatívne opatrenia vo vzťahu k väzbe a iné opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní (napr. hlásenie sa policajnému orgánu) nemožno vykonať na území iného štátu, keďže štáty neuznávajú rozhodnutia cudzích justičných orgánov týchto veciach. To znamená, že realizácia práva na slobodu a princípu prezumpcie neviny nemôže byť v Európskej únii ako celku považovaná za úplnú.

Mandát na predloženie tohto návrhu rámcového rozhodnutia o európskom príkaze na dohľad v predsúdnom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie je jasne vymedzený v „Programe opatrení na implementáciu princípu vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach („program vzájomného uznávania")" z novembra 2000 (opatrenie 10).[1] Európska rada v Tampere (1999) potvrdila, že zlepšenie vzájomného uznávania rozhodnutí vydávaných justi čnými orgánmi by uľahčilo spoluprácu medzi orgánmi a napomohlo justičnej ochrane individuálnych práv. Podporuje preto princíp vzájomného uznávania ako základný kameň justi čnej spolupráce v občianskoprávnych aj trestných veciach, ktorý by sa mal uplatňovať aj na

[1] Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

rozhodnutia v predsúdnom konaní. Návrh týkajúci sa vzájomného uznávania opatrení neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní je súčasťou pracovného programu Komisie na rok 2005 (2005/JLS/035) a ako priorita je stanovený v oznámení Komisie[2] o Haagskom programe (2004), ako aj v Akčnom pláne Rady a Komisie o implementácii Haagskeho programu o posilnení slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii (2005).[3]

Všeobecný kontext

Program vzájomného uznávania uvádza, že niektorým aspektom vzájomného uznávania sa v medzinárodnom kontexte ešte nevenovala pozornosť, najmä pokiaľ ide o rozhodnutia v predsúdnom konaní. To doposiaľ stále platí pre vzájomné uznávanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní.

Niektoré štúdie poukázali na závažné problémy súvisiace s väzbou v Európskej únii. Sieť nezávislých expertov EÚ pre oblasť základných práv poukázala vo svojej správe o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii a jej členských štátoch v roku 2002 na štatistické údaje Rady Európy, ktoré hovoria o vysokom počte väzobne stíhaných osôb v niektorých členských štátoch. Okrem toho, odpovede na dotazník o štatistických údajoch o osobách vo výkone trestu odňatia slobody, vrátane väzobne stíhaných osôb, ktorý Komisia pripravila v roku 2003 na žiadosť talianskeho predsedníctva ukázali, že v jednotlivých členských štátoch EÚ existujú značné rozdiely, pokiaľ ide o počet väzobne stíhaných osôb na 100 000 obyvateľov, ako aj pokiaľ ide o pomer vlastných štátnych občanov a cudzincov vo väzbe. Vo všeobecnosti sa však prejavuje zvýšená tendencia využívania inštitútu väzby.

V tejto súvislosti je potrebné tiež poznamenať, že Európsky parlament vo svojich rezolúciách o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii naliehal na Komisiu, aby podnikla kroky v rámci problematiky väzby a jej alternatív. V roku 2001 Európsky parlament požiadal členské štáty, aby zvýšili svoje úsilie v tejto oblasti, a to obmedzovaním prípadov využívania inštitútu väzby v najvyššej možnej miere a umiestňovaním detí do väzby len v absolútne výnimočných prípadoch. Vyzval Radu, aby prijala rámcové rozhodnutie o spoločných normách procesného práva, napríklad predpisy upravujúce rozhodnutia v predsúdnom konaní, s cieľom zaručiť rovnakú úroveň ochrany základných práv v celej EÚ. V nasledujúcom roku túto výzvu zopakoval. Európsky parlament vo svojej rezolúcii z roku 2002 uviedol, že je nevyhnutné, aby členské štáty preskúmali postupy súvisiace s väzbou s cieľom zistiť, či nedochádza k porušovaniu ľudských práv, či trvanie väzby nie je neprimerane dlhé a či sa pravidelne skúmajú dôvody väzby.

Európsky výbor Rady Európy pre zabránenie mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania (výbor CPT) vo svojej publikácii „Normy CPT“ (2003) zdôraznil, že zariadenia určené na výkon väzby sú obzvlášť často preplnené. Výbor CPT poznamenáva, že za týchto okolností nie je riešením poskytovať väzniciam stále viac a viac peňazí. Namiesto toho je potrebné preskúmať súčasnú právnu úpravu a postupy týkajúce sa väzby. Tento problém je tak závažný, že si vyžaduje spoluprácu na európskej úrovni.

---

2 KOM (2005) 184 konečné znenie, s. 27.

3 Ú. v. EÚ C 198, 12.8.2005, s. 1 (s. 18, písmeno g).

Existujúce ustanovenia v oblasti, ktorej sa návrh týka

V súlade s vyššie uvedeným, v súčasnosti neexistujú žiadne medzinárodné nástroje, ktoré by umožňovali odovzdanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní z jedného členského štátu do druhého.

Zavedenie systému vzájomného uznávania týchto opatrení v Európskej únii sa však musí jednoznačne posúdiť so zreteľom na rámec všeobecnej právnej úpravy väzby. To vyplýva aj z požiadaviek článku 6 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ).

Všetky členské štáty EÚ ratifikovali Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach. Musia preto rešpektovať právo na slobodu, prezumpciu neviny, zákonné dôvody väzby, ktoré sú v týchto aktoch upravené, orgány oprávnené prijímať rozhodnutia v súvislosti s väzbou, právo namietať zákonnosť väzby na súde a približné lehoty, ktoré platia pre jednotlivé fázy predsúdneho konania.

Spomínané medzinárodné nástroje tiež stanovujú, že osoba môže byť pozbavená osobnej slobody na základe dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu. Okrem toho musia existovať dôvody väzby, spočívajúce v nebezpečenstve opätovného páchania trestnej činnosti, marenia dôkazov a nebezpečenstve úteku. Prepustenie z väzby môže byť podmienené poskytnutím záruk za to, že sa osoba dostaví na súd.

Je potrebné podotknúť, že medzinárodné nástroje neobsahujú ustanovenia o tom, že väzba je podmienená trestom, ktorý je možné uložiť za spáchaný trestný čin. Tieto aspekty upravuje vnútroštátne právo, a to znamená, že situácia sa v jednotlivých členských štátoch líši. V niektorých členských štátoch sa pri rozhodovaní o väzbe neprihliada na očakávaný trest. V iných zase existuje možnosť vzatia do väzby bez ohľadu na očakávaný trest, ak podozrivý nemá bydlisko na území daného štátu a je tu riziko, že ujde, hoci vo všeobecnosti by bola väzba uvalená až pri oveľa vyššom treste.

V niektorých členských štátoch je pre ukladanie opatrení neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní hranica stanovená nižšie ako v prípade väzby. Vo všeobecnosti však pre neväzobné opatrenia a väzbu platia rovnaké princípy. Princíp proporcionality napríklad znamená, že donucovacie opatrenia by sa mali ukladať len vtedy, ak je to absolútne nevyhnutné a len na nevyhnutnú dobu.

Záverom možno uviesť, že Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd neobsahuje mnoho ustanovení, ktoré by sa hoci len nepriamo týkali extradície a iných cezhraničných otázok. Ide napríklad o článok 5 ods. 1 písm. f) tohto dohovoru, ktorý stanovuje, že osobu možno zatknúť za účelom jej vyhostenia alebo extradície. Táto situácia vyplýva zo skutočnosti, že Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd nebol navrhnutý s cieľom vytvoriť *spoločný* právny priestor pre všetky členské štáty Rady Európy, ale skôr s cieľom stanoviť minimálne normy platné vo všetkých vnútroštátnych právnych systémoch.

Súlad s inými politikami a cieľmi Únie

Všeobecným cieľom návrhu tohto rámcového rozhodnutia Rady je posilniť právo na slobodu a prezumpciu neviny v Európskej únii ako celku a podporovať rovné zaobchádzanie so všetkými občanmi v *spoločnom* priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Tento cieľ je v súlade s Haagskym programom o posilnení slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii, ktorý schválila Európska rada 5. novembra 2004. Haagsky program, okrem iného, uvádza, že sloboda a spravodlivosť by sa odteraz mali v Únii ako celku považovať za nedeliteľné.

Je potrebné zdôrazniť, že tento návrh rámcového rozhodnutia je súčasťou programu vzájomného uznávania v trestných veciach, ktorý by podľa Haagskeho programu mal byť uzatvorený. Program vzájomného uznávania obsahuje celý rad opatrení pokiaľ ide o uznávanie. Tieto opatrenia sú navrhnuté tak, že sa vzájomne ovplyvňujú a nemožno ich od seba oddeliť. Tento návrh súvisí najmä s návrhom Komisie na rámcové rozhodnutie Rady o niektorých procesných právach v trestnom konaní v Európskej únii (2004),[4] ktoré okrem iného obsahuje ustanovenia o práve na právnu pomoc a práve na tlmočníka.

2. Konzultácie s dotknutými stranami a hodnotenie vplyvu

Konzultácie s dotknutými stranami

Prvý krok v procese konzultácií predstavovala príprava dotazníka s cieľom určiť možné preká žky spolupráce členských štátov v oblasti väzby a jej alternatív. Otázky boli zamerané na zákonné dôvody väzby – okrem iného, hranica, pri ktorej môže byť podozrivý vzatý do väzby (či je rozhodnutie o vzatí do väzby podmienené očakávaným trestom, ktorý môže byť uložený za spáchaný trestný čin); či existuje maximálna dĺžka trvania väzby; dôvody väzby (stupeň podozrenia a „osobitné dôvody“); či existuje prezumpcia v prospech podozrivého, ktorý je vzatý do väzby pre obzvlášť závažný trestný čin; rôzne „alternatívne“ opatrenia vo vzťahu k väzbe; či porušenie povinnosti, ktorá vyplýva z uloženého opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní, predstavuje trestný čin; príslušné orgány v tejto oblasti; osobitné kategórie osôb vzatých do väzby a zaobchádzanie s nimi. Všetkých 15 vtedajších členských štátov zaslalo odpovede na tento dotazník. Ich odpovede boli zhrnuté do dokumentu, ktorý sa následne poskytol členským štátom.

Na základe odpovedí na dotazník Komisia pripravila materiál na rozpravu. V tomto materiáli, ktorý bol zaslaný expertom v príslušnej oblasti v členských štátoch EÚ (a vo vtedajších pristupujúcich krajinách), sa okrem iného navrhuje zavedenie tzv. „európskeho príkazu na hlásenie sa príslušnému orgánu“, ktorý by mal slúžiť ako opatrenie neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní na úrovni Európskej únie. Materiál tiež obsahoval všeobecný rozbor obmedzení a možností pre prijatie opatrení v oblasti väzby.

S cieľom preskúmať rozsah pôsobnosti budúceho právneho nástroja sa dňa 12. mája 2003 v Bruseli uskutočnilo prvé stretnutie expertov. Niekoľkí experti, vrátane zástupcov mimovládnych organizácií, boli pozvaní individuálne, iní zastupovali svoje členské štáty. Stretnutia sa zúčastnil aj zástupca Eurojustu. Diskutovalo sa o rôznych aspektoch väzby a jej alternatívach, ako aj o návrhu Komisie na európsky príkaz na hlásenie sa. Výsledkom stretnutia a následných diskusií bol záver, že je potrebné sa zamerať na vzájomné uznávanie opatrení neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní a vynechať otázky súvisiace s procesnými zárukami – upravenými v osobitnej zelenej knihe – a podmienkami väzby.

Dňa 17. augusta 2004 Komisia prijala Zelenú knihu o vzájomnom uznávaní opatrení

[4] KOM (2004) 328 konečné znenie.

neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní[5] a s ňou súvisiaci pracovný dokument útvarov Komisie,[6] ktorý v plnom rozsahu prihliada na výsledok prvého (prípravného) stretnutia expertov a tiež na informácie uvedené v odpovediach na prvý dotazník (už spomínaný). Zhrnutie odpovedí týkajúcich sa, okrem iného, opatrení dohľadu (alternatívy k väzbe) a trestov za ich nedodržanie (v súlade s opatrením 9 programu vzájomného uznávania) sa nachádza v prílohe 2 k pracovnému dokumentu Komisie. Príloha 3 obsahuje zhrnutie odpovedí členských štátov a vtedajších 10 kandidátskych krajín na dotazník o štatistických údajoch o osobách vo výkone trestu odňatia slobody, vrátane osôb vo väzbe, ktorý Komisia pripravila v roku 2003 na žiadosť talianskeho predsedníctva.

Pri príprave Zelenej knihy mala Komisia prístup aj k dokumentom výboru expertov Rady Európy (PC-DP) (na ktorého činnosti sa Komisia zúčastnila ako pozorovateľ) o umiestňovaní do väzby a jej následkoch na správu väzníc, najmä k dotazníku o právnej úprave a praxi členských štátov pri umiestňovaní do väzby, vrátane analýzy odpovedí na tento dotazník.

Otázky položené v Zelenej knihe boli predmetom diskusie na druhom stretnutí expertov v dňoch 4. až 5. novembra 2004. Po posúdení písomných príspevkov[7] k Zelenej knihe Komisia zorganizovala tretie stretnutie expertov dňa 8. apríla 2005. Komisia v snahe pokročiť ďalej v týchto záležitostiach pripravila pracovný dokument, ktorý bol predmetom diskusie účastníkov stretnutia (zástupcov členských štátov, mimovládnych organizácií, medzinárodných organizácií, právnikov). Väčšina členských štátov uvítala myšlienku uplatňovania princípu vzájomného uznávania na opatrenia neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní. Názory sa líšili pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti predmetného nástroja (či by sa mal vzťahovať aj na menej závažné trestné činy, ktoré neupravuje rámcové rozhodnutie o európskom zatýkacom rozkaze, atď.), pokiaľ ide o dôvody odmietnutia, otázku toho, či by dohľad nad osobou mal vykonávať vydávajúci alebo vykonávajúci štát a otázku odovzdania osoby v predsúdnom konaní späť do štátu, v ktorom sa vedie konanie (či by sa mal využívať európsky zatýkací rozkaz alebo by sa pre daný nástroj mal zaviesť osobitný mechanizmus).

Niektoré členské štáty spochybňovali pridanú hodnotu tohto nového nástroja v danej oblasti na európskej úrovni. Presadzovali názor, že tento nástroj sa bude môcť uplatňovať len na veľmi malý počet osôb.

Hodnotenie vplyvu

Prijalo sa preto rozhodnutie o konzultáciách s externým dodávateľom, ktorý by Komisii poskytol ďalšie štatistické údaje pre posúdenie toho, či rámcové rozhodnutie bude mať v tejto oblasti pridanú hodnotu. Tieto údaje sú k dispozícii v hodnotení vplyvu pripojenom k tomuto návrhu (http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm).

Okrem toho, externý dodávateľ v rámci postupu stanovil päť alternatív (vymedzených útvarmi Komisie) v súlade s usmerneniami Komisie a príručkou pre hodnotenie vplyvu:

1. Bez zmeny (zachovanie *statu quo*): Keďže členské štáty v súčasnosti neuznávajú

[5] KOM (2004) 562 konečné znenie.
[6] SEK(2004) 1046.
[7] K dispozícii na http://europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm

rozhodnutia cudzích justičných orgánov pokiaľ ide o opatrenia dohľadu, zachovanie súčasného stavu by na základe európskeho zatýkacieho rozkazu umožnilo regulovať (v obmedzenom rozsahu) len vrátenie podozrivého do štátu, v ktorom sa vedie konanie. Dohľad nad osobou by nebol zaistený. Na rozsah pôsobnosti a dôvody odmietnutia by sa vzťahovalo rámcové rozhodnutie o európskom zatýkacom rozkaze.

2. Nový legislatívny nástroj pre vzájomné uznávanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní: Členské štáty by vzájomne uznávali opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní, ktoré by boli podozrivému uložené v členskom štáte obvyklého bydliska namiesto väzby alebo menej prísneho donucovacieho opatrenia uloženého v štáte, v ktorom sa vedie konanie. Rozsah pôsobnosti predmetného nástroja by mohol byť rozšírený aj na menej závažné trestné činy (na ktoré sa podľa európskeho zatýkacieho rozkazu vz ťahuje trest odňatia slobody v trvaní menej ako rok). Dôvody pre odmietnutie by mohli byť vymedzené užšie ako v európskom zatýkacom rozkaze. Okrem toho by tento nástroj obsahoval osobitný mechanizmus pre vrátenie osoby, ktorá odmieta spolupracovať, do štátu, v ktorom sa vedie konanie (to by nebolo možné pri rozsudkoch *in absentia*). Lehoty na vrátenie osoby by boli veľmi krátke.

3. Nový legislatívny nástroj pre vzájomné uznávanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní a rozšírenie európskeho zatýkacieho rozkazu na všetky trestné činy: Toto rie šenie by zahŕňalo rovnaké prvky ako riešenie č. 2. Rozdiel by spočíval v tom, že by neobsahovalo osobitný mechanizmus vrátenia osoby. Osoba, ktorá odmieta spolupracovať, by musela byť odovzdaná späť do štátu, v ktorom sa vedie konanie, podľa ustanovení európskeho zatýkacieho rozkazu. S cieľom zahrnúť aj menej záva žné trestné činy (na ktoré sa podľa európskeho zatýkacieho rozkazu vzťahuje trest od ňatia slobody v trvaní menej ako rok), by sa musela vytvoriť nová kategória „vykonateľného trestného činu“ („osoba, ktorá uniká pred spravodlivosťou“, t. j. ak táto osoba poruší povinnosť uloženú opatrením dohľadu alebo sa odmietne dostaviť na súd).

4. Program spolupráce: Obmedzený počet členských štátov by sa zúčastnil pilotného programu spolupráce v rámci predsúdneho konania.

5. Eurokaucia: Tento model spočíva v rozdelení funkcií medzi súdom, ktorý vedie konanie a súdom príslušným podľa štátu pobytu podozrivého. Súd, na ktorom sa vedie konanie, predbežne posúdi, či pri konkrétnom trestnom čine je prípustná kaucia. Ak áno, podozrivý je vrátený naspäť do štátu pobytu, v ktorom súd prijme konečné rozhodnutie o dočasnom prepustení. Štát pobytu je zodpovedný za vrátenie osoby naspäť do štátu, v ktorom sa vedie konanie (ak sa to vyžaduje).

Uprednostňuje sa riešenie číslo 2: „Nový legislatívny nástroj pre vzájomné uznávanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní“, (ktorý zahŕňa aj osobitný mechanizmus vrátenia osoby). Toto riešenie by zaručovalo, že občania EÚ, ktoré nemajú bydlisko v štáte, v ktorom sa konanie vedie, nebudú diskriminovaní v predsúdnom konaní. Týmto by sa rozšírilo právo na slobodu a prezumpciu neviny na celú Úniu, bolo by to v súlade so všeobecnými princípmi v tejto oblasti, najmä princípom proporcionality a pomohlo by to znížiť náklady na väzbu.

Podrobnosti sú uvedené v správe externého dodávateľa a v hodnotení vplyvu:

http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_e

n.htm.

3. Právne aspekty návrhu

Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Európsky príkaz na dohľad je rozhodnutie vydané justičným orgánom (t. j. súdom, sudcom, vyšetrujúcim sudcom alebo prokurátorom) v jednom členskom štáte, ktoré musí byť uznané príslušným orgánom v druhom členskom štáte. Účelom tohto rozhodnutia je umožniť podozrivému plnenie povinností vyplývajúcich z uloženého opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní v jeho prirodzenom prostredí (v mieste jeho bydliska). Európsky príkaz na dohľad je vhodnou alternatívou v tom prípade, ak vydávajúci členský štát môže podľa vnútroštátneho práva vziať podozrivého do väzby bez ohľadu na podmienky uvalenia väzby v jednotlivých členských štátoch. Európsky príkaz na dohľad nie je len alternatívnym opatrením k väzbe. Môže byť vydaný aj pri menej závažných trestných činoch. Ide o prípady, kedy je možné uložiť miernejšie donucovacie opatrenie (napr. zákaz cestovania) ako je väzba.

Návrh rámcového rozhodnutia neukladá justičným orgánom povinnosť vydať európsky príkaz na dohľad. Hovorí o možnosti, to znamená, že príslušné orgány sa samé rozhodnú, či taký príkaz vydajú. Podozrivý síce môže žiadať o vydanie európskeho príkazu na dohľad, nemá naň však nárok. Vydávajúci orgán musí vždy posúdiť skutkový stav so zreteľom na právo na slobodu, prezumpciu neviny a princíp proporcionality. Plnenie povinností vyplývajúcich z uloženého opatrenia dohľadu v štáte obvyklého pobytu je možné často pokladať za menej zaťažujúce ako ich plnenie v štáte, kde údajne došlo k spáchaniu trestného činu, ani nehovoriac o väzbe v tomto štáte.

Na základe európskeho príkazu na dohľad by sa podozrivému uložili povinnosti obmedzujúce tri „klasické“ zdroje rizika, ktoré môžu byť dôvodmi na uvalenie väzby podľa vnútroštátneho práva, t. j. nebezpečenstvo opätovného páchania trestnej činnosti, marenia dôkazov a úteku. Tieto povinnosti sa do určitej miery zhodujú s odporúčaniami Rady Európy o väzbe. Povinnosti, ktoré môže vydávajúci orgán uložiť, sú fakultatívne, okrem (i) povinnosti podozrivého byť k dispozícii na účely doručovania predvolaní na súd (ak však vnútroštátne právo tohto štátu umožňuje vydávanie rozsudkov *in absentia*, od podozrivého nemožno požadovať, aby bol prítomný na konaní) a (ii) povinnosti nebrániť výkonu spravodlivosti a nezúčastňovať sa na trestnej činnosti. Ostatné („fakultatívne“) povinnosti sa takisto zhodujú s odporúčaniami Rady Európy a vnútroštátnou právnou úpravou (napr. zákaz cestovania, povinnosť hlásiť sa policajnému orgánu, zákaz vychádzania a domáce väzenie).

Členský štát obvyklého bydliska podozrivého je zodpovedný za dohľad nad týmto podozrivým a je povinný oznamovať každé porušenie vydávajúcemu justičnému orgánu, ktorý môže rozhodnúť o zatknutí a odovzdaní podozrivého do vydávajúceho štátu, ak to považuje za nevyhnutné. V rámci tohto postupu platia prísne lehoty. Pred prijatím takého rozhodnutia má podozrivý právo byť vypočutý vydávajúcim orgánom. Túto požiadavku môžu vydávajúci a vykonávajúci štát splniť aj za pomoci audiovizuálnych prostriedkov[8] . Postup odovzdania je primeraný cieľu návrhu, t. j. obmedzeniu využívania inštitútu väzby v maximálnej možnej miere, a je preto v súlade s požiadavkami článku 5 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane

[8] Článok 10 Dohovoru o vzájomnej pomoci medzi členskými štátmi v trestných veciach (Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3) stanovuje možnosť využitia audiovizuálnych prostriedkov (videokonferencie) pri vykonávaní dôkazov.

ľudských práv a základných slobôd (konkrétne s písm. b)).

Návrh je v zásade založený na povinnosti štátu obvyklého bydliska podozrivého vykonať európsky príkaz na dohľad vydaný štátom, v ktorom sa vedie konanie. Vykonávajúci štát má možnosť výkon odmietnuť z presne vymedzených dôvodov.

Návrh sa ďalej zakladá na priamych kontaktoch medzi vydávajúcimi a vykonávajúcimi orgánmi.

Právny základ

Článok 31 ods. 1 písm. a) a c) a článok 34 ods. 2 písm. b) ZEÚ.

Zásada subsidiarity a proporcionality

Členské štáty v súčasnosti neuznávajú cudzie rozhodnutia justičných orgánov vo vzťahu k opatreniam neväzobného dohľadu v predsúdnom konaní.
Ak je však cieľom dosiahnutie pokroku pri vzájomnom uznávaní a ak neexistuje spoločný postup, členské štáty by museli konať jednostranne pri prijímaní predpisov vnútroštátneho práva, ktoré im umožňujú také opatrenia uznávať.
Je však nepravdepodobné, že prostredníctvom takého postupu sa uvedený cieľ podarí dosiahnu ť, keďže to by si vyžadovalo, aby každý z 25 členských štátov zvlášť prijal jednotné vnútro štátne predpisy. Táto jednotnosť (z obsahového hľadiska, aj z hľadiska časového uplatňovania) by sa jednoduchšie dosiahla prostredníctvom spoločného postupu, ktorého výsledkom by bolo prijatie rámcového rozhodnutia Rady. Toto rámcové rozhodnutie neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie uvedeného cieľa. Týmto nie sú dotknuté ustanovenia článku 33 ZEÚ.

Výber nástrojov

Rámcové rozhodnutie, ktoré sa zakladá na článku 34 ods. 2 písm. b) ZEÚ.

4. Vplyv na rozpočet

Implementácia navrhovaného rámcového rozhodnutia by nemala za následok žiadne dodatočné prevádzkové výdavky pre rozpočty členských štátov alebo rozpočet Európskej únie.

2006/0158 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o európskom príkaze na dohľad v predsúdnom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. a) a c) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie[9],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,[10]

keďže:

(1) Európska únia si stanovila za cieľ zachovať a rozvíjať oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

(2) Podľa záverov Európskej rady v Tampere, ktorá sa konala v dňoch 15. a 16. októbra 1999, najmä podľa bodu 36, by mal pre rozhodnutia v predsúdnom konaní platiť princíp vzájomného uznávania. Program opatrení na implementáciu princípu vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach sa venuje otázke vzájomného uznávania opatrení dohľadu v opatrení č. 10.

(3) Opatrenia tohto rámcového rozhodnutia by sa mali zameriavať najmä na posilnenie práva na slobodu a prezumpcie neviny v Európskej únii ako celku a zlepšovanie spolupráce medzi členskými štátmi v prípadoch uloženia povinností alebo dohľadu osobe pred rozhodnutím súdu.

(4) Pokiaľ ide o väzbu, existuje riziko, že s podozrivým, ktorý je rezidentom, v štáte, v ktorom sa vedie konanie, sa zaobchádza inak, ako s podozrivým, ktorý ním nie je. Tomu, napríklad, hrozí vzatie do väzby aj v tých prípadoch, keď je rezident stíhaný na slobode. K uvedenej situácii dochádza preto, lebo existuje obava, že podozrivý, ktorý nie je rezidentom, by mohol ujsť do domovského štátu, a tým mariť výkon spravodlivosti. V spoločnom európskom priestore spravodlivosti bez vnútorných hraníc je potrebné prijať opatrenia na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania s podozrivým, ktorý je rezidentom v štáte, v ktorom sa vedie konanie a podozrivým, ktorý ním nie je.

(5) S cieľom vyhnúť sa zbytočným nákladom a ťažkostiam súvisiacim s dopravou, ktoré vznikajú pri zabezpečovaní účasti podozrivého na predsúdnom konaní a súdnom

---

[9] Ú. v. EÚ C XXX E, 00. 00. 0000, s. 000.

[10] Stanovisko doručené dňa x Xxxxx 0000 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).

konaní, by členské štáty mali umožniť používanie audiovizuálnych prostriedkov.

(6) Toto rámcové rozhodnutie by malo platiť bez toho, aby bolo dotknuté rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVZ z 13. júna 2002 o európskom zatýkacom rozkaze a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi.[11] Nemá vplyv ani na žiadosti o extradíciu podané tretími štátmi alebo štatút Medzinárodného trestného súdu. Nemalo by brániť vykonávajúcemu členskému štátu začať trestné konanie z vlastného podnetu alebo v ňom pokračovať.

(7) Keďže cieľ, ktorým je vzájomné uznávanie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní, nemôžu jednotlivé členské štáty dostatočne dosiahnuť, a vzhľadom na jeho rozsah a ú činky ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade s princípom subsidiarity, ako je uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade s princípom proporcionality stanoveným v článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, toto rámcové rozhodnutie nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa.

(8) Toto rozhodnutie rešpektuje základné práva a princípy uznané v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a potvrdené Chartou základných práv Európskej únie,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I - VŠEOBECNÉ PRINCÍPY

Článok 1
Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Týmto rámcovým rozhodnutím sa zavádza európsky príkaz na dohľad a postup odovzdania osoby medzi členskými štátmi v predsúdnom konaní.

Európsky príkaz na dohľad je rozhodnutie vydané príslušným justičným orgánom členského štátu voči podozrivému, ktorý nemá bydlisko v tomto štáte, na účely odovzdania tohto podozrivého do členského štátu bydliska za predpokladu, že dodrží opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní, ktorých cieľom je zaručiť riadny výkon spravodlivosti a najmä zabezpe čiť, aby sa podozrivý dostavil na súd vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) „vydávajúci štát“ je členský štát, na ktorého území bol európsky príkaz na doh ľad vydaný;

b) „vykonávajúci štát“ je členský štát, na ktorého území sa európsky príkaz na doh ľad vykonáva;

c) „vydávajúci orgán“ je súd, sudca, vyšetrujúci sudca alebo prokurátor, ktorý je

[11] Ú. v. EÚ L 190 18.7.2002, s. 1.

podľa vnútroštátneho práva príslušný vydať európsky príkaz na dohľad;

d) „vykonávajúci orgán“ je súd, sudca, vyšetrujúci sudca alebo prokurátor, ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný vykonať európsky príkaz na dohľad.

Článok 3
Povinnosť vykonať európsky príkaz na dohľad

Členské štáty vykonajú každý európsky príkaz na dohľad na základe princípu vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 4
Určenie príslušných orgánov

Členské štáty informujú Radu o tom, ktoré orgány sú podľa ich vnútroštátneho práva príslušné vydávať a vykonávať európsky príkaz na dohľad.

Generálny sekretariát Rady sprístupní tieto informácie všetkým členským štátom a Komisii a uverejní ich v Úradnom vestníku Európskej únie.

KAPITOLA 2 – EURÓPSKY PRÍKAZ NA DOHĽAD

Článok 5
Poučenie podozrivého

1. Európsky príkaz na dohľad môže vydávajúci orgán vydať po poučení podozrivého o povinnostiach, ktoré mu budú uložené podľa článku 6, a o následkoch, stanovených najmä v článkoch 17 a 18.

2. Vydávajúci orgán zaznamená toto poučenie podozrivého v súlade s postupom upraveným vo vnútroštátnom práve vydávajúceho štátu.

Článok 6
Uloženie opatrení dohľadu v predsúdnom konaní a povinností podozrivému

1. Vydávajúci orgán uloží podozrivému povinnosť byť k dispozícii na účely doručovania predvolaní na súd a povinnosť dostaviť sa na súd na základe predvolania.

Marenie výkonu spravodlivosti alebo účasť na trestnej činnosti môžu znamenať poru šenie európskeho príkazu na dohľad.

Vydávajúci orgán môže podozrivému uložiť jednu alebo viaceré z nasledujúcich povinností:

a) povinnosť zúčastňovať sa úkonov predsúdneho konania súvisiacich s trestným činom (trestnými činmi), pre ktorý je obvinený, alebo

b) povinnosť nevstupovať bez povolenia na určité miesta vo vydávajúcom štáte,

alebo

c) povinnosť nahradiť náklady na jeho odovzdanie za účelom účasti na predsúdnom konaní alebo súdnom konaní.

2. Na základe dohody medzi vydávajúcim orgánom a vykonávajúcim orgánom môže vydávajúci orgán, okrem iného, uložiť podozrivému jednu alebo viaceré z nasledujúcich povinností:

a) povinnosť v určený deň sa v určenom čase dostaviť na konkrétne miesto vo vykonávajúcom štáte;

b) povinnosť hlásiť sa vykonávajúcemu orgánu na určenom mieste (určených miestach) v určenom čase;

c) povinnosť odovzdať cestovný pas(-y) alebo iné doklady totožnosti vykonávajúcemu orgánu;

d) povinnosť zdržiavať sa v určenom čase v mieste bydliska, ktorým môže byť aj zariadenie pre prepustených na kauciu (*bail hostel*) alebo špecializované zariadenie pre mladistvých páchateľov vo vykonávajúcom štáte;

e) povinnosť zdržiavať sa v určenom čase v mieste výkonu práce vo vykonávajúcom štáte;

f) povinnosť neopúšťať bez povolenia určité miesta alebo oblasti vo vykonávajúcom štáte alebo do nich nevstupovať;

g) povinnosť zdržať sa určitých činností, napr. výkonu určitých povolaní alebo výkonu zamestnania v určitých oblastiach;

h) povinnosť podstúpiť osobitné lekárske vyšetrenie.

3. Všetky povinnosti uložené vydávajúcim orgánom podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa zaznamenajú v európskom príkaze na dohľad.

4. Vykonávajúci orgán môže, v súlade s právom vykonávajúceho štátu, zmeniť povinnosti uložené európskym príkazom na dohľad, ak je to nevyhnutné na účely jeho výkonu.

Článok 7
Formálne a obsahové náležitosti európskeho príkazu na dohľad

1. Európsky príkaz na dohľad sa vyhotovuje podľa formulára A uvedeného v prílohe. Musí byť úplný a podpísaný a správnosť jeho obsahu musí byť potvrdená vydávajúcim orgánom. Písomný záznam o poučení podozrivého podľa článku 5 ods. 2 je k nemu pripojený.

2. Vydávajúci štát preloží európsky príkaz na dohľad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho štátu.

3. Každý členský štát môže vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady uviesť, že akceptuje preklad európskeho príkazu na dohľad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločenstiev.

KAPITOLA 3 - KONANIE

Článok 8
Postúpenie

1. Vydávajúci orgán postúpi európsky príkaz na dohľad priamo vykonávajúcemu orgánu spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, aby vykonávajúci členský štát mohol overiť jeho pravosť.

2. Ak vykonávajúci orgán nie je známy, vydávajúci orgán urobí všetky kroky potrebné na to, aby od vykonávajúceho štátu získal informácie o vykonávajúcom orgáne. Môže pritom využiť aj kontaktné miesta Európskej justičnej siete.

3. Ak je európsky príkaz na dohľad doručený orgánu vo vykonávajúcom štáte, ktorý nie je príslušným orgánom podľa článku 4, tento orgán automaticky postúpi európsky príkaz na dohľad príslušnému vykonávaciemu orgánu a informuje o tom vydávajúci orgán.

Článok 9
Uznanie a výkon

Pokiaľ nie je v tomto rámcovom rozhodnutí stanovené inak, vykonávajúci orgán uzná európsky príkaz na dohľad, postúpený v súlade s článkom 8, bez ďalších formalít, a neodkladne prijme opatrenia na jeho vykonanie.

Článok 10
Dôvody pre odmietnutie uznania alebo výkonu

1. Súd, sudca, vyšetrovací sudca alebo prokurátor v požiadanom štáte odmietnu uznanie alebo výkon európskeho príkazu na dohľad, ak z konania pre trestný čin, v ktorom bol tento príkaz vydaný, jednoznačne vyplýva, že by došlo k porušeniu zásady *ne bis in idem*.

2. Súd, sudca, vyšetrovací sudca alebo prokurátor v požiadanom štáte môžu odmietnuť uznanie alebo výkon európskeho príkazu na dohľad z jedného alebo niekoľkých nasledujúcich dôvodov:

   a) ak podozrivý pre nedostatok veku nie je podľa práva požiadaného štátu trestne zodpovedný za skutok, na základe ktorého bol európsky príkaz na dohľad vydaný;

   b) ak podľa práva požiadaného štátu existuje imunita alebo výsada, ktorá znemožňuje vykonanie európskeho príkazu na dohľad;

c) ak sa na trestný čin, na základe ktorého bol európsky príkaz na dohľad vydaný, vzťahuje amnestia v požiadanom členskom štáte, pričom tento štát má právomoc stíhať tento trestný čin podľa svojho vlastného trestného práva.

Článok 11
Záruky, ktoré musí vydávajúci členský štát poskytnúť v osobitných prípadoch

Ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky príkaz na dohľad, je štátnym občanom alebo rezidentom vykonávajúceho členského štátu, príkaz možno vykonať pod podmienkou, že táto osoba bude po odsúdení odovzdaná do vykonávajúceho členského štátu za účelom výkonu trestu odňatia slobody alebo opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu, ktoré jej boli uložené vo vydávajúcom členskom štáte.

Článok 12
Rozhodnutie o výkone

1. Súd, sudca, vyšetrovací sudca alebo prokurátor v požiadanom štáte rozhodne čo najskôr, v každom prípade však do piatich dní od prijatia európskeho príkazu na doh ľad o tom, či sa príkaz uzná a vykoná alebo sa uplatnia dôvody pre odmietnutie jeho uznania a výkonu. Príslušný orgán požiadaného štátu informuje vydávajúci orgán o tomto rozhodnutí spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

2. Ak vo výnimočných prípadoch nie je možné prijať rozhodnutie o uznaní a výkone európskeho príkazu na dohľad v lehote stanovenej v odseku 1 tohto článku, príslušný orgán požiadaného štátu o tom bezodkladne informuje vydávajúci orgán, spolu s uvedením dôvodov a lehoty potrebnej na prijatie rozhodnutia.

3. Ak je európsky príkaz na dohľad neúplný, súd, sudca, vyšetrovací sudca alebo prokurátor v požiadanom štáte môžu odložiť svoje rozhodnutie o uznaní a výkone až do doplnenia príkazu vydávajúcim orgánom.

4. Ak sú podľa odseku 3 uznanie a výkon príkazu odložené, súd, sudca, vyšetrovací sudca alebo prokurátor v požiadanom štáte bezodkladne odovzdajú podrobnú správu o dôvodoch odkladu priamo vydávajúcemu orgánu, a to spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

5. Ak zaniknú dôvody pre odklad, príslušný orgán prijme opatrenia na vykonanie európskeho príkazu na dohľad.

Článok 13
Žiadosti o preskúmanie

1. Podozrivý má, pokiaľ ide o preskúmanie európskeho príkazu na dohľad, v súlade s právom vydávajúceho štátu rovnaké práva, aké by mal v prípade, keby mu povinnosti obsiahnuté v tomto príkaze boli uložené na základe opatrení dohľadu v predsúdnom konaní vykonateľných vo vydávajúcom štáte. Právo požiadať vydávajúci orgán o preskúmanie európskeho príkazu na dohľad musí podozrivý uplatniť najneskôr do 60 dní odo dňa jeho vydania alebo posledného preskúmania.

2. Vykonávajúci orgán môže požiadať vydávajúci orgán o preskúmanie európskeho príkazu na dohľad do 60 dní odo dňa jeho vydania alebo posledného preskúmania.

3. Na základe žiadosti o preskúmanie podľa odsekov 1 alebo 2 vydávajúci orgán v súlade s právom vydávajúceho štátu preskúma európsky príkaz na dohľad čo najskôr, v každom prípade však do 15 dní od prijatia žiadosti.

4. Podozrivý má právo byť vypočutý vydávajúcim orgánom v súlade s právom vydávajúceho štátu. Vydávajúci orgán môže výsluch vykonať prostredníctvom vhodných audiovizuálnych prostriedkov (videokonferencia alebo telefonická konferencia). Vydávajúci orgán takisto konzultuje preskúmanie európskeho príkazu na dohľad s vykonávajúcim orgánom.

5. Vykonávajúci štát môže rozhodnúť, že osoba určená v súlade s jeho vnútroštátnym právom, sa zúčastní výsluchu podozrivého.

6. Vydávajúci orgán môže v súlade s právom vydávajúceho štátu rozhodnúť:

   a) o potvrdení európskeho príkazu na dohľad v takej forme, v akej bol prvýkrát vydaný;

   b) o potvrdení európskeho príkazu na dohľad a zmene jednej alebo viacerých povinností v ňom uvedených podľa článkov 5 a 6;

   c) o potvrdení európskeho príkazu na dohľad a zrušení jednej alebo viacerých povinností v ňom uvedených; alebo

   d) o zrušení európskeho príkazu na dohľad v celom rozsahu.

7. Vydávajúci orgán bezodkladne oznámi svoje rozhodnutie podozrivému a vykonávajúcemu orgánu.

8. Na účely preskúmania podľa tohto článku má podozrivý právo na tlmočníka a právnu pomoc.

Článok 14
Zrušenie

1. V súlade s právom vydávajúceho štátu vydávajúci orgán:

   a) môže *ex officio* kedykoľvek rozhodnúť o zrušení európskeho príkazu na dohľad v prospech podozrivého;

   b) zruší európsky príkaz na dohľad, ak podozrivý splní všetky povinnosti v ňom uvedené.

2. Vydávajúci orgán bezodkladne oznámi svoje rozhodnutie podozrivému a vykonávajúcemu orgánu.

KAPITOLA 4 – OSOBITNÉ SITUÁCIE

Článok 15
Konkurenčné povinnosti odovzdania alebo extradície zo strany vykonávajúceho štátu

Európskym príkazom na dohľad nie sú dotknuté povinnosti vykonávajúceho členského štátu:

a) stanovené v európskom zatýkacom rozkaze podľa rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV;

b) stanovené v žiadosti o extradíciu predloženej tretím štátom;

c) podľa Štatútu Medzinárodného trestného súdu.

Európsky príkaz na dohľad nebráni vykonávajúcemu členskému štátu začať trestné konanie z vlastného podnetu alebo v ňom pokračovať.

KAPITOLA 5 – PORUŠENIE EURÓPSKEHO PRÍKAZU NA DOHĽAD

Článok 16
Oznamovacia povinnosť

1. Vykonávajúci orgán bezodkladne oznámi vydávajúcemu orgánu každé porušenie povinností uvedených v európskom príkaze na dohľad, o ktorom sa dozvie. Toto oznámenie odovzdáva na formulári B uvedenom v prílohe. Vykonávajúci orgán formulár podpíše a potvrdí správnosť jeho obsahu.

2. Vykonávajúci orgán postúpi oznámenie priamo vydávajúcemu orgánu spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, aby vydávajúci členský štát mohol overiť jeho pravosť. K oznámeniu pripojí kópiu formuláru A (európsky príkaz na doh ľad) vydaného vydávajúcim orgánom podľa článku 7.

Článok 17
Následky porušenia

1. V prípade porušenia európskeho príkazu na dohľad môže vydávajúci orgán podľa práva vydávajúceho štátu rozhodnúť:

   a) o zrušení európskeho príkazu na dohľad;

   b) o zmene alebo zrušení jednej alebo viacerých povinností uvedených v európskom príkaze na dohľad;

   c) o zatknutí a odovzdaní podozrivého, ak bol európsky príkaz na dohľad vydaný v dôsledku spáchania trestného činu, za ktorý právo vydávajúceho štátu umož ňuje uvalenie väzby, najmä ak je to potrebné s cieľom zabezpečiť účasť podozrivého na predsúdnom konaní alebo súdnom konaní;

   d) o zatknutí a odovzdaní podozrivého:

   i) ak bol európsky príkaz na dohľad vydaný v dôsledku spáchania trestného činu,

za ktorý právo vydávajúceho štátu pôvodne neumožňovalo uvalenie väzby;

ii) ak sú obmedzenia uložené v európskom príkaze na dohľad porovnateľné s obmedzením osobnej slobody a

iii) ak je to potrebné s cieľom zabezpečiť účasť podozrivého na predsúdnom konaní alebo súdnom konaní.

2. Pred rozhodnutím o zatknutí a odovzdaní musí vydávajúci orgán posúdiť všetky relevantné skutočnosti, vrátane predpokladaného trestu za porušenie, a najmä to, či je podozrivý ochotný sa dobrovoľne vrátiť do vydávajúceho štátu.

3. Ak sa podozrivý v čase vydania rozhodnutia vydávajúceho orgánu o zatknutí a odovzdaní nachádza na území iného členského štátu, tento štát vykoná zatknutie a odovzdanie podozrivého v súlade s podmienkami článku 18.

4. Pred prijatím rozhodnutia podľa odseku 1 má podozrivý právo byť vypočutý vydávajúcim orgánom v súlade s právom vydávajúceho štátu. Výsluch možno vykonať využitím vhodných audiovizuálnych prostriedkov medzi vykonávajúcim a vydávajúcim orgánom (videokonferencia alebo telefonická konferencia). Vydávajúci orgán to takisto konzultuje s vykonávajúcim orgánom.

Článok 18
Podmienky zatknutia a odovzdania podozrivého

1. Ak vydávajúci orgán rozhodne, že podozrivý musí byť zatknutý a odovzdaný do vydávajúceho štátu, členský štát, na ktorého území bol podozrivý zatknutý, ho vypočuje.

2. Ak podozrivý súhlasí so svojím odovzdaním, členský štát, na ktorého území bol zatknutý, ho bezodkladne odovzdá vydávajúcemu štátu.

3. Ak podozrivý nesúhlasí so svojím odovzdaním členský štát, na území ktorého bol zatknutý, ho bezodkladne odovzdá vydávajúcemu štátu. Zatknutie a odovzdanie podozrivého môže odmietnuť len

- ak je zrejmé, že konanie pre trestný čin, voči ktorému bol uvedený príkaz vydaný, by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*,

- ak je podozrivý stíhaný vo vykonávajúcom členskom štáte pre tie isté skutočnosti, z ktorých vychádza európsky príkaz na dohľad,

- ak je podľa práva vykonávajúceho štátu premlčané trestné stíhanie alebo premlčaný trest a spáchané skutky patria podľa trestného práva tohto štátu do jeho jurisdikcie,

- ak sa rozhodnutie o zatknutí a odovzdaní podozrivého týka nových skutočností, ktoré nie sú zahrnuté v európskom príkaze na dohľad.

4. Členský štát, okrem vykonávajúceho štátu, môže odmietnuť zatknutie a odovzdanie podozrivého aj na základe jedného alebo viacerých dôvodov uvedených v článku 10.

Článok 19
Oznamovanie rozhodnutí

Vydávajúci orgán bezodkladne oznamuje vykonávajúcemu orgánu všetky rozhodnutia podľa článku 17.

Článok 20
Lehoty na odovzdanie

1. Podozrivý je odovzdaný do vydávajúceho štátu podľa článku 18 v deň dohodnutý medzi dotknutými členskými štátmi, najneskôr však tri dni po jeho zatknutí.

2. Odovzdanie podozrivého sa môže výnimočne dočasne odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak existujú dôvody domnievať sa, že by to zjavne ohrozilo život alebo zdravie podozrivého. Odklad odovzdania a jeho dôvody sa bezodkladne oznámia vydávajúcemu orgánu. Len čo tieto dôvody zaniknú, odovzdanie podozrivého sa uskutoční v deň, na ktorom sa dotknuté členské štáty dohodnú.

Článok 21
Tranzit

1. Každý členský štát povolí cez svoje územie tranzit podozrivého, ktorý je odovzdávaný podľa ustanovení tohto rámcového rozhodnutia za predpokladu, že tento štát bol informovaný:

   a) o totožnosti a štátnej príslušnosti osoby, na ktorú sa vzťahuje európsky príkaz na dohľad;

   b) o existencii európskeho príkazu na dohľad;

   c) o povahe a právnej klasifikácii trestného činu;

   d) o opise okolností trestného činu, vrátane dátumu a miesta.

2. Každý členský štát určí orgán zodpovedný za prijímanie žiadostí o tranzit a potrebných dokladov, ako aj iných úradných písomností súvisiacich so žiadosťami o tranzit. Členské štáty oznámia určený orgán Generálnemu sekretariátu Rady.

3. Žiadosť o tranzit a informácie uvedené v odseku 1 sa môžu adresovať orgánu podľa odseku 2 prostriedkami, ktoré umožňujú vyhotovenie písomného záznamu. Členský štát tranzitu oznámi svoje rozhodnutie prostredníctvom rovnakého postupu.

4. Toto rámcové rozhodnutie sa neuplatňuje v prípade leteckej prepravy bez predpokladaného medzipristátia. Ak však dôjde k neplánovanému pristátiu, vydávajúci členský štát poskytne orgánu určenému podľa odseku 2 informácie uvedené v odseku 1.

Článok 22
Započítanie doby obmedzenia osobnej slobody

Vydávajúci štát započíta dobu trvania obmedzenia osobnej slobody, ku ktorému došlo v dôsledku zadržania a odovzdania podozrivého podľa článkov 17 a 18, do celkovej doby trvania uloženého trestu odňatia slobody alebo opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu, ktoré majú byť vykonané v tomto štáte.

Za týmto účelom členský štát, na území ktorého bol podozrivý zatknutý, poskytne na základe ustanovení tejto kapitoly vydávajúcemu orgánu do doby odovzdania podozrivého všetky informácie týkajúce sa trvania obmedzenia jeho osobnej slobody.

KAPITOLA 6 - VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 23
Monitorovanie účinkov rámcového rozhodnutia

1. Členský štát, ktorý sa pri výkone európskeho príkazu na dohľad, opakovane stretáva s problémami na strane druhého členského štátu, o tom informuje Radu, aby zhodnotila implementáciu tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

2. Rada preskúma ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia, najmä ich praktické uplat ňovanie členskými štátmi.

Článok 24
Vzťah k iným dohodám

1. Pokiaľ iné dohody umožňujú rozšíriť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť vzájomné uznávanie postupov dohľadu v predsúdnom konaní, členské štáty môžu:

   a) naďalej uplatňovať také bilaterálne alebo multilaterálne dohody, ktoré sú platné v čase nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia;

   b) uzatvárať také bilaterálne alebo multilaterálne dohody po nadobudnutí účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

2. Dohody podľa odseku 1 nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich zmluvnými stranami.

3. Do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia členské štáty oznámia Rade a Komisii existujúce dohody podľa odseku 1 písm. a), v uplat ňovaní ktorých si želajú pokračovať.

   Členské štáty oznámia Rade a Komisii aj všetky nové dohody podľa odseku 1 písm. b) do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 25
Implementácia

Členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do .....

V tom istom termíne členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojich vnútroštátnych právnych predpisov povinnosti im uložené podľa tohto rámcového rozhodnutia a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 26
Predkladanie správ

Komisia do ..... predloží Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu o tom, do akej miery prijali členské štáty potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím, doplnenú prípadne ich legislatívnymi návrhmi.

Článok 27
Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Luxemburgu/Bruseli, dňa

Za Radu
predseda
N.N.

PRÍLOHA

Formulár A

EURÓPSKY PRÍKAZ NA DOHĽAD[12]

Tento príkaz vydal príslušný vydávajúci orgán. Žiadam, aby osobe uvedenej v časti A tohto príkazu, boli uložené opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní vymenované v časti D tohto príkazu.

PODPÍSANÝ:

……...

DÁTUM:

……...

[12] Tento príkaz musí byť vyhotovený v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo v iných jazykoch akceptovaných týmto štátom alebo preložený do niektorého z týchto jazykov.

ČASŤ A

Informácie o totožnosti osoby, ktorej majú byť uložené opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní

Priezvisko: ……

Meno: ……...

Rodné priezvisko (ak sa hodí): ……

Prezývka (ak sa hodí): ……..

Pohlavie: ……

Štátna príslušnosť: .....

Dátum narodenia: …….

Miesto narodenia: …….

Bydlisko a/alebo známa adresa: ……...

Znalosť jazykov: …….....……

Charakteristické znaky/opis osoby: …….....

……...

……...

……..

Fotografie a odtlačky prstov, ak sú k dispozícii a je možné ich odoslať, alebo kontaktné údaje príslušnej osoby, od ktorej je možné získať také informácie alebo profil DNA (ak tieto údaje sú k dispozícii, ale neboli priložené):

ČASŤ B

Informácie o vydávajúcom orgáne

Úradný názov vydávajúceho orgánu: ……

……...

Meno kontaktnej osoby: ……..

Funkcia (stupeň/názov): .....

Adresa: .....

……...

Tel.: (kód štátu) (oblasť/kód mesta): .....

Fax: (kód štátu) (oblasť/kód mesta): .....

E-mailová adresa: .....

Referenčné číslo spisu: .....

ČASŤ C

Trestný čin, na základe ktorého sa vydáva európsky príkaz na dohľad

Maximálna dĺžka trestu odňatia slobody alebo opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu, ktoré môžu byť uložené za trestný(-é) čin(-y), ktorého(-ých) sa príkaz týka:

……..... .

……...

Opis okolností trestného činu, ktorého sa príkaz týka, vrátane času a miesta jeho spáchania a formy účasti osoby uvedenej v časti A na tomto trestnom čine:

……...

……...

……...

……...

Povaha a právna klasifikácia trestného(-ých) činu(-ov), ktorého(-ých) sa príkaz týka a príslušné zákonné ustanovenia:

……...

……...

……...

……...

Úplný opis trestného(-ých) činu(-ov), ktorého(-ých) sa príkaz týka:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ČASŤ D

Opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní

V rámci opatrení dohľadu v predsúdnom konaní sa osobe uvedenej v časti A ukladajú tieto povinnosti a obmedzenia:

Osoba uvedená v časti A:

je povinná byť k dispozícii na účely doručovania predvolaní na súd a povinná sa dostaviť na súd na základe predvolania;

je povinná nebrániť výkonu spravodlivosti a nezúčastňovať sa na trestnej činnosti a

(hodiace sa zaškrtnite a doplňte):

□ je povinná zúčastňovať sa úkonov predsúdneho konania v súvislosti s trestným činom (trestnými činmi), pre ktorý je obvinená;

□ je povinná bez povolenia nevstupovať v určených dňoch a v určenom čase na tieto miesta vo vydávajúcom štáte:

……

……

……

□ je povinná bez povolenia neopúšťať v určených dňoch a v určenom čase tieto miesta vo vydávajúcom štáte:

……

……

……

□ je povinná nahradiť náklady vynaložené na jej nútené vrátenie za účelom účasti na predsúdnom konaní alebo súdnom konaní.

□ je povinná sa v určený deň a v určenom čase dostaviť na konkrétne miesto vo vykonávajúcom členskom štáte:

……

……

……

□ je povinná sa ohlasovať vykonávajúcemu orgánu na určenom mieste (určených miestach) a v určenom čase:

……

……

……

□je povinná odovzdať pas(-y) alebo doklady totožnosti vykonávajúcemu orgánu;

ČASŤ E

Poučenie

Osoba, uvedená v časti A, bola poučená o európskom príkaze na dohľad podľa článku 5. Písomný záznam o poučení tvorí prílohu k tomuto dokumentu.

PRÍLOHA

Formulár B

OZNÁMENIE O PORUŠENÍ ALEBO NESPLNENÍ POVINNOSTÍ STANOVENÝCH EURÓPSKYM PRÍKAZOM NA DOHĽAD[13]

Toto oznámenie vydal príslušný vykonávajúci orgán.

Týmto oznamujem, že osoba uvedená v časti A porušila opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní vymenované v časti C.

Kópia európskeho príkazu na dohľad je priložená.

PODPÍSANÝ:
……...

DÁTUM: ……...

ČASŤ A

Informácie o totožnosti osoby, voči ktorej je európsky príkaz na dohľad vydaný (úplné údaje sú uvedené v pripojenom európskom príkaze na dohľad)

Priezvisko: ……

Meno: ……..

Rodné priezvisko (ak sa hodí): ……

Pohlavie: ……

Štátna príslušnosť: .....

[13] Toto oznámenie musí byť vyhotovené v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo v iných jazykoch akceptovaných týmto štátom alebo preložené do niektorého z týchto jazykov.

ČASŤ B

Informácie o vykonávajúcom orgáne

Úradný názov vykonávajúceho orgánu: ……

……...

Meno kontaktnej osoby: ……...

Funkcia (stupeň/názov): .....
……..

Adresa: .....

……...

Tel.: (kód štátu) (oblasť/kód mesta): .....

Fax: (kód štátu) (oblasť/kód mesta): .....

E-mailová adresa: .....

Referenčné číslo spisu: .....

ČASŤ C

Opatrenia dohľadu v predsúdnom konaní

Osoba uvedená v časti A porušila nasledujúce povinnosti, ktoré jej boli uložené v pripojenom európskom príkaze na dohľad:

□ povinnosť byť k dispozícii na účely doručovania predvolaní na súd a povinnosť dostaviť sa na súd na základe predvolania;

□ povinnosť nebrániť výkonu spravodlivosti a nezúčastňovať sa na trestnej činnosti

□ povinnosť zúčastňovať sa úkonov predsúdneho konania v súvislosti s trestným činom (trestnými činmi), pre ktorý je obvinená;

□ povinnosť nahradiť náklady na svoje vrátenie za účelom účasti na predsúdnom konaní alebo súdnom konaní;

□ povinnosť dostaviť sa v určený deň a v určenom čase na konkrétne miesto vo vykonávajúcom štáte;

□ povinnosť sa ohlasovať vykonávajúcemu orgánu na určenom mieste (určených miestach) a v určenom čase:

□ povinnosť odovzdať pas(-y) alebo doklady totožnosti vykonávajúcemu orgánu;

□ povinnosť zdržiavať sa v určenom čase v určenom mieste bydliska a/alebo výkonu práce vo vykonávajúcom štáte;

□ povinnosť neopúšťať bez povolenia určité miesta alebo oblasti vo vykonávajúcom štáte alebo do nich nevstupovať;

□ povinnosť zdržať sa určitých činností;

□ povinnosť podstúpiť osobitné lekárske vyšetrenie;

□ iné:

……...

……...

……...

……...

……...

Podrobný opis okolností (vrátane dňa a miesta), za ktorých došlo k porušeniu povinností:

……...

……...

……...

……..

…….